

Moral i economia professional

I

Les activitats professionals tenen sempre una doble finalitat: la moral i l'econòmica. En el desenvolupament de llur professió hom hi cerca glòria i profit. Ningú no treballa per la glòria pura ni exclusivament pel profit que pugui obtenir-se. El metge-industrial i el metge-sacerdot no existeixen, en realitat. El tipus professional corrent és la fidel encarnació dels dos ideals de l'home, que són crear-se una posició i un prestigi.

A l'acabar la carrera i emprendre son exercici, els instints egoistes i els altruistes del nou professional, entaulen una lluita, que decideix l'orientació de llurs activitats. Si la victòria és de la tendència altruista, obtindrem el tipus de professional que fabrica la creu del seu propi calvari, després d'haver-hi sofert totes les caigudes del desengany. I clavat a la creu, la clientela li dedicarà una rialla compassiva i la societat un gest de menyspreu. Si guanya la tendència egoista, tindrem el tipus triomfador, que gaudirà tots els avantatges del benestar econòmic i les lloances de la seva devota clientela. El primer serà el *metge bó*, del qual solsament s'estima la personalitat moral, i el segon el *bon metge*, enlairat pel públic com una personalitat científica.

Una gran vocació és indispensable per exercir nostra professió. El contacte del metge i malalt té impressions molt desagradables que si no van compensades amb un benestar material, anorrea l'ànim més ben trempat. Solsament l'ambició i l'interès, poden salvar el metge de son enrunament moral i científic, quan comença a sentir la fiblada del punyent desengany.

Per això creiem que la llegenda popular, del metge sacerdotal, altruista benefactor, desinteressat de la clientela, no pot ésser sostinguda honradament en el terreny de la realitat. Tal vegada, durant l'època post-universitària, els primers passos poden acompanyar-se d'un xic de vocació desinteressada; més quan han passat els aires juvenívols, l'altruisme i el desinterès, no poden ésser més que una forçada simulació, encubridora del desengany, de la impotència i de l'escepticisme. El fracàs professional, sol vestir-se amb les gales de l'indumentària altruista.

El sentit utilitari de nostra professió, es l'únic estimul, veritable capaç d'infundir-nos constància per l'estudi i l'observació acurada de les malalties.

El metge, abans que tot, es un home i la Medicina, una ciència humana. Els anys universitaris, no podran mai bastir-li una consciència tan puritana que li permeti portar airoament la túnica sacerdotal. Deixem-la pels veritables sacerdots, intèrpretes de lleis divines, que illuminats per la fe i l'esperança d'un premi etern, poden i deuen vestir-la decorosament.

La felicitat que procurem al malalt amb la cura, el sedant o el consol, justifica de sobres que nostra aspiració sigui un respecte i una remuneració que procuri nostra pròpia felicitat. No hi ha necessitat de posar-hi cap desinterès, ni cap altruisme diferent del que exigeix el solidarisme humanitari, al qual tothom ve obligat. Si ens despullem de la indumentària sacerdotal que ens volen col·locar a tot hora, el malalt, continuarà demanant els serveis mèdics de la mateixa manera i no podrà escudar-s'hi, per a fer l'escamoteig dels nostres honoraris. Sota la capa humanitària que la societat ens penja, s'hi amagen tots els mals pagadors.

La Medicina és avui una ciència prou positiva i de treballs prou eficients, per a tenir dret a reclamar llur pagament, i com a l'ingenyer, arquitecte, advocat etc..., deu ser-li reconeguda una remuneració pels seus serveis. Som obrers, al servei d'una societat anònima que en diem clientela.

L'activitat humana és regida per interessos morals, intel·lectuals i econòmico-socials; els darrers són els més poderosos.

L'activitat professional, és una activitat humana diferenciada, àdhuc sostinguda, per aquest trípede d'interessos, els de caràcter econòmic, són també els més importants. El treball del metge, no és una excepció de l'imperatiu econòmic.

I els interessos morals i intel·lectuals s'afebleixen si la finalitat econòmica no és aconseguida. Al no gaudir la felicitat que un bon guany proporciona, s'esforcen tots els ideals de progrés i de altruisme que el metge aixecava dins de son esperit i que illuminen el camí de sa vida professional.

Quan manca el basament econòmic que la lluita i l'ambició aixamplen cada dia, els ideals científics i socials del metge no poden ésser més que castells a l'aire a punt de ser enrunats a cada moment, deixant-hi en son lloc la buidor del més esfereïdor esceptisme.

El professional que vol perfeccionar-se i conservar la fe en el propi treball, deu escoltar